

ΕΡΩΤΗΣΗ

18/2/2016

Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: Αλλαγή του αντιρατσιστικού νόμου

Η πρόσφατη αθώωση καθηγητή Χάιντς Ρίχτερ από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Ρεθύμνου, στις 10 Φεβρουαρίου του 2016 ανοίγει και πάλι το θέμα της αντισυνταγματικότητας του αρ. 2 του αντιρατσιστικού Νόμου 4285/2014, όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον 927/1979.

Ο Γερμανός καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Μανχάιμ, κατηγορήθηκε για το περιεχόμενο του τελευταίου του βιβλίου, με τίτλο «Η μάχη της Κρήτης» (2011). Και ασφαλώς μεν αθώωθηκε πανηγυρικά, καθόσον το Δικαστήριο δεν μπήκε καν στην ουσία της υπόθεσης, αφού έκρινε πολλαπλώς αντισυνταγματική τη διάταξη, βάσει της οποίας ασκήθηκε η δίωξη. Όμως, παρά ταύτα, η αίθουσα του Δικαστηρίου έγινε για ημέρες θέατρο εκδηλώσεων μισαλλοδοξίας, ενώ, συγχρόνως, η χώρα μας έγινε αρνητικό θέμα σε ΜΜΕ του εξωτερικού, τα οποία έφτασαν να αναρωτιούνται αν η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι μία φιλελεύθερη δημοκρατία.

Η άσκηση ποινικής δίωξης, κατά του συγγραφέα στηρίχτηκε στο αρ.2 του Ν.4285/2014 με την αιτιολογία ότι δήθεν στο βιβλίο περιεχόταν «άρνηση ή επιδοκιμασία των εγκλημάτων του ναζισμού και των εγκλημάτων πολέμου κατά τη Μάχη της Κρήτης», η οποία «στρέφεται κατά του Κρητικού Λαού και ενέχει υβριστικό χαρακτήρα».

Είναι σαφές πως η ποινική δίωξη ασκήθηκε βρίσκοντας έρεισμα στο νομοθετικό κενό, ήτοι στην παράλειψη ρητής προστασίας της ελευθερίας της επιστημονικής έρευνας και της τέχνης στο εν λόγω άρθρο.

Επιπλέον όμως, ενθαρρύνθηκε από μερίδα πολιτικών που στόχευαν στην εκμετάλλευση του τοπικού κρητικού πατριωτισμού, επιμένοντας σε μια αναχρονιστική αντίληψη περί «κρητικού γονιδίου λεβεντιάς», αντίληψη που επί της ουσίας εμποδίζει κάθε κίνηση αυτογνωσίας και αναστοχασμού.

Δεδομένου ότι, η έκθεση της επιστημονικής υπηρεσίας της Βουλής που κατατέθηκε κατά την ψήφιση του Ν. 4285/2014 ανέφερε ρητά το πρόβλημα σημειώνοντας ότι τα συνταγματικώς κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα, όπως η ελευθερία της τέχνης, της έρευνας και της επιστήμης επηρεάζουν το πεδίο εφαρμογής ποινικών διατάξεων, καθώς η

ύπαρξη και άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων αποτελούν το συνταγματικό θεμέλιο μιας κοινωνίας ανθρώπων οργανωμένης βάσει των αρχών της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Δεδομένου ότι, στην ίδια έκθεση επισημαίνεται το κενό στην ελληνική νομοθεσία για την προστασία της ελευθερίας του λόγου τόσο στην τέχνη όσο και στην επιστημονική έρευνα, καθώς αναφέρεται συγκεκριμένα: «θα ήταν σκόπιμο εν προκειμένω, ελλείψει ειδικής ρύθμισης στην ελληνική νομοθεσία, και προς διευκόλυνση της εφαρμογής της προτεινόμενης διάταξης, να εισαχθεί ειδικός λόγος άρσης του αδικού της περιγραφόμενης συμπεριφοράς στο άρθρο 2 παρ.1 του νομοσχεδίου, κατά το πρότυπο του άρθρου 367 ΠΚ, η εφαρμογή του οποίου *in concreto* τελεί υπό τον αυτονόητο έλεγχο της αρχής της αναλογικότητας.»

Δεδομένου ότι, η προοπτική που ανοίγει με τη δικαστική δίωξη του Γερμανού ιστορικού εμπεριέχει τον κίνδυνο σταδιακού εθισμού πολιτικών ή φανατικών ομάδων στη μεταφορά των φορτισμένων συζητήσεων για το παρελθόν από τα πανεπιστημιακά θρανία, τα επιστημονικά πάνελ και τις σελίδες των εφημερίδων στα δικαστικά έδρανα, με στόχο την μικροκομματική εκμετάλλευση εις βάρος της κοινωνίας.

Δεδομένου ότι, τα κόμματα που συγκροτούν σήμερα την κυβέρνηση (ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ) είχαν καταψηφίσει το αρ.2 κατά την ψήφιση του εν λόγω νόμου.

Ερωτάται ο Υπουργός:

1. Σκοπεύει να προχωρήσει στην τροποποίηση του αρ.2 του Ν. 4285/2014 που κρίθηκε πολλαπλά αντισυνταγματικό κατά τη δίκη του καθηγητή Χάιντς Ρίχτερ; Αν ναι, πότε;
2. Συμφωνείτε πως το αρ. 2 του Ν. 4285 αφήνει εκτεθειμένη στις ορέξεις των φανατικών τόσο την τέχνη, όσο και την επιστημονική έρευνα;

Ο ερωτών Βουλευτής

Σπύρος Δανέλλης-Ηρακλείου